

Sankaške tekme v Bohinju.

Bohinj je naša prava Švica. Odveč bi bilo pisati o njega krasoti, kljub temu, da je še vse premalo poznan, osobito kot zimsko letovišče prvega reda in kot najkrasnejša zimskosportna postojanka naše države. To slednje je za nas neprecenljive važnosti.

Že od nekdanj so bile v Bohinju zimskosportne tekme. Vojna jih je prekinila, po vojni je bilo mnogo razoranega in razdejanega, šele v letošnji zimi se je Sportna zveza z vso vnemo lotila organizacije zim-

nekoliko. Udeležencev je bilo 19 iz Ljubljane, 2 iz Tržiča, 1 iz Jesenic, 25 iz Bohinja, 3 iz ostale Slovenije, iz Zagreba, 1 iz Mostara in 1 iz Trsta.

Dan tekme je bil nad vse krasen. Malo takih pomni letošnja zima. Triglav in vse gorovje krog in krog Bohinja je bilo v najkrasnejšem zimskem solncu, ki je kazal že precej toplote — za zimske sportnike prav slaba tolažba. V Bohinju je bilo življenje zelo živahno. Poleg tekmovalcev in domačinov še precej

Pogled s Krvavca nad Križko planino na Kamniške Alpe. (Fot. Ivan Tavčar.)

skega sporta, sestavila je v Bohinju zimskosportni odsek, ki je izvršil vse priprave za ureditev terena. Ali zima nam ni bila naklonjena in prelagale so se tekme od nedelje do nedelje. Zadnji sneg je končno omogočil tekmo. Prišel je pozno, bati se je bilo, da še hitreje zopet izgine in delati se je moralo na to, da se tekma pospeši. To je povzročilo, da se niso udeležili tekme mnogi, ki bi sicer sigurno tekmovali.

Udeležba je bila kljub temu presenetljiva. 56 je bilo prijavitelcev, kljub temu, da jim ni bilo mogoče trenirati prej, nekateri kvečjemu v zadnjih dneh

izletnikov, mnogo smučarjev, ki so trenirali za bodočo nedeljo, in mnogo sankarjev, ki niso tekmovali, skratka, vse živo je bilo po snegu.

Tekme so se pričele ob 10. uri dopoldne. Prva je bila tekma seniorjev na 1000 m za prvenstvo Jugoslavije in Slovenije 1921. Tekmovalo je 10 gospodov, sami znani sportniki. Sankališče je bilo izbornou urejeno, start in cilj telefonično zvezana, kar je omogočilo brezhibno vodenje tekme. Vozilo se je v dveh tekih. Prvenstvo je odnesel mag. ph. Kmet Stanko, Lj. sp. kl., v 1 min. 18 $\frac{1}{2}$ sek. ter si pridobil s tem

naslov »prvaka Jugoslavije in Slovenije«. Na drugo mesto je došel g. Bevc Edi, Zagreb, v 1 min. 21 $\frac{1}{5}$ sek. Tretji je bil Skale Janko, Sp. kl. Ilirija, v 1 min. 22 s., četrti Kavšek Ivo, Ilirija, v 1 min. 22 $\frac{3}{5}$ sek., peti inž. Mencinger Leo, Lj. sp. kl., v 1 min. 24 sek., šesti Mencinger Alf, Ilirija, v 1 min. 25 $\frac{2}{5}$ sek., sedmi Beneš Josip, Ilirija, v 1 min. 30 $\frac{2}{5}$ sek. Jelenc, Tržič, je odstopil. Da ni šlo brez padcev, je jasno, marsikoga so spravili ob prva mesta, za katera je imel upravičeno upanje.

Druga tekma je bila tekma juniorjev na isti progi na 1000 m. Tekmovalo je 9 gospodov, izmed katerih je dosegel prvo mesto Joža Pogačar, Sp. kl. Ilirija, v 1 min. 19 $\frac{2}{5}$ sek. ter si priboril s tem naslov »prvaka Bohinja za leto 1921«. Dosegel je drugi najboljši čas dneva. Drugi je bil Mežik Rihard, Jesenice, v 1 min. 22 $\frac{1}{5}$ sek., tretji Levičnik Joško, Z. sp. ods., v 1 min. 26 $\frac{3}{5}$ sek., četrti inž. Miklavčič v 1 min. 30 sek.

Tretja tekma se je vršila na dvosedežnih sankah tudi na 1000 m. Deset sank se je javilo starterju. Prvo mesto sta si pridobila Kavšek in Gorazd, Sp. kl. Ilirija, v 1 : 20, druga sta bila inž. Mencinger-Černe, Lj. sp. kl., v 1 min. 21 sek., tretja mag. ph. Kmet St.-Kmet Mil., Lj. sp. kl., v 1 : 22 $\frac{1}{5}$, četrta Skale-Herzmansky, Ilirija, v 1 : 27, peta Pogačar-Böcke v 1 : 29 $\frac{3}{5}$.

Dame so vozile samo 650 m. Prijav je bilo devet. Prva je bila ga. Bevc Hana, Zagreb, v 56 sek, druga Logar Milka, ž. sp. ods., v 1 : 7 $\frac{1}{5}$, tretja Stuzzi Gr. v 1 : 31.

Interesantne tekme so zaključili dečki na 650 m, bilo jih je prijavljenih 11. Najboljši čas je dosegel Godec v 55 sek., drugi je bil Torkar v 57 sek., tretji Žnidar v 58 sek.

Vse tekme so se izvršile točno in v najboljšem redu, nezgode ni bilo niti najmanjše, zabava vsled pogostih padcev prav dobra. Tekmo je vodil g. inž. Skaberne iz Ljubljane.

Doseženi časi v prvenstvenih in dvosedežnih tekmah so najboljši, kar se jih je dosedaj zaznamovalo v Bohinju. To znači na eni strani lep uspeh, na drugi nam pa kaže, da so naši sportniki v izborni formi in da smemo staviti nanje za bodočo sezono največje upe.

Želeti bi bilo, da se udeležijo sportniki v bodoče tekem iz ostalih delov države v mnogo večjem številu. Krasota kraja in sankiški sport sam bo privedel gotovo vsakega na svoj račun.

V prihodnjih številkah prinesemo zanimive slike iz sankiške tekme.

Konj. podpolkovnik v rezervi Etbin Ravnihar:

Misli k poročilu naših odposlancev pri Olympia horse show v Londonu 1920. (Konec.)

V boljše razumevanje mojih misli o prejšnjem poročilu odposlancev naj služi:

Letošnjih tekem v Olympia hall v Londonu se je udeležilo 123 oficirjev na 425 konjih. Zastopane so bile sledeče države: Anglija, Francija, Belgija, Španija, Švedska, Nizozemska.

Zapreke za skakanje so bile visoke 1.30 m do 1.70 m (čvrst zid 1.67 m).

Prva darila so dobili:

a) za dresuro konj: Angleži,

b) za skakanje: Angleži, Španci, Švedi,

c) military čez 53 km: Angleži,

d) skakanje čez pojačane zapreke: Angleži, potem Španci, Nizozemci, Belgijci.

Da se ne bi izgubljali v podrobnosti, omenjam v kratkem kvintesenso poročila odposlancev. Ta dva sta mnenja:

1. Da so za skakanje najbolj pripravi konji pasme »hunter irlandais« in anglo-arabske.

2. Da bi se naši častniki mogli z velikim uspehom udeležiti tekem v dresuri konj.

3. Da naj nakupi država 15—20 irskih konj, s katerimi bi se častniki udeleževali mednarodnih tekem v skakanju.

4. Da za izvežbanje konja in jahača zadostuje 2 mesečen tečaj, potem ko so se sami vežbali nekaj mesecev pri polkih.

K tem točkam naj omenim sledeče:

Irskega huntera (izg. hentera) je gotovo šteti med najsposobnejše konje za skakalne tekme. Vzroki leže v posebnosti rojstnega kraja in v vzgoji. Na južnem Irskem so namreč vsa posestva, travniki in njive obdani z visokim nasipi in širokimi jarki. Že v zgodnji mladosti se nauče irski konji skakati brez vsake sile — takorekoč igraje — čez vse te zapreke. Posestnik priveže konja na 5—6 m dolgo lonžo in gre z njim na izprehod. On sam preskoči kot prvi različne zapreke, čakaje, da pride konj prostovoljno za njim. Triletne konje jahajo mladi fantje že čez različne zapreke. Starejše vzamejo na lov za lisico. Napačno bi bilo mišljenje, da se bavi na Irskem s sportom samo graščak ali bogataš. V večjih mestih so se osnovala konjske družbe, ki izposojajo konje za malenkostno odškodnino. Na lovu vidite graščaka poleg malega obrtnika. Pa tudi kmet se udeležuje lova na konju, s katerim je med tednom opravljal poljska dela.

Stoletja se to goji v ljudstvu. Ni čuda, če najdemo tam ljubezen, zanimanje in pravo razumevanje za konja.

Milo podnebje omogočuje, da preživi konj večji del dneva na prostem. Inteligentnost in samozaupanje sta posledica. Konj se ne plaši pred vsako stvarjo, ki se mu ne zdi vsakdanja. Nervoznost in bojzljivost izgineta. To je velika razlika med irskim in našim konjem, katerega že od zgodnje mladosti sistematično oglopimo in pobedastimo s tem, da stoji dan na dan po 20 ur večinoma v temnem hlevu in zre nepremično v steno.

Po svoji zgradbi in svojem temperamentu je irski konj ustvarjen za skakanje. Širok v prsih, kratek v nogah, miren v temperamentu, premišljen v vsaki kretnji, z dobrim srcem in močnimi skočnimi členi razpolaga irski konj s skakalnimi vrlinami prve vrste.

Vseeno pa je napačno mnenje, da je samo irec sposoben za skakanje. Z drugimi konji dosežemo isto. V resnici ne držijo irski konji rekordov niti na višino niti na daljavo. Na olimpiadi v Stokholmu so dobili Švedi vsa prva darila na doma vzrejenih in vzgojenih konjih. Skoro isto se je ponovilo na olimpiadi v Anversu; kajti naši konji imajo veliko več krvi in tudi temperamenta kakor irski. Res je, da je zaradi tega njihova dresura težja, ampak s sistematičnim delom in vztrajnostjo dosežemo isto kakor pri irskih konjih.

Že pred vojno so stavile vse države največji ponos v to, da se pokažejo na mednarodnih tekmah na domačih konjih. Edino pravilno! Tudi mi moramo hoditi ta pota. Nočemo pošiljati v inozemstvo

ljudi, katerih največja in dostikrat tudi edina sportska lastnost obstoja v tem, da imajo polne žepe denarja. Njim ni noben konj predrag, če gre za povečanje lastne slave, ki je sicer s solidnim, lastnim delom ne bi mogli doseči. Jasno je, da par častnikov na prečiščenih s suhim zlatom plačanih irskih konjih nikdar ne more predstavljati jugoslovanske konjice na olimpiadi. Za vojsko samo je tudi popolnoma brezpomembno, če vlačimo leto za letom samo par častnikov po mednarodnih tekmah in še to celo na importiranih konjih. Noben irski konj ne vzdrži večno. Denarja za nakup novih konj pa tudi ni vedno na razpolago. Treba se je torej postaviti na lastne noge. Dobrega konjskega materiala nam je dovolj na razpolago. Samo začeti je treba s — šolanjem.

Vtis imam, da sta naša delegata mnenja, da skače vsak ired že a priori 1.70 m visoko. Temu ni tako. Tudi irske konje je treba pridno in predvsem pravilno vežbati v skakanju, če hočemo doseči te ne navadne višine. Stvar torej ni tako lahka, kakor si jo onadva predstavljata. Lepo se bere: nakupimo par irskih konj, oddajmo jih častnikom in na prihodnji Olympia-Shaw odnesemo vsa prva darila v blaženo Jugoslavijo! O ne! Najprvo si preskrbimo dobrih učiteljev, potem dobrih konj-skakačev (verjamem, da za sedaj ne bomo dobili nikjer boljših kakor na Irskem) in potem naj ti izvrstni učitelji poskusijo, da na že kolikor toliko izučenih, izvrstnih konjih učijo svoje učence skakati čez zapreke, ki so do 1.70 m visoke. Tega se človek ne nauči kar tako. Velika je namreč razlika med skoki čez zapreke, ki so velike 1.20 m, in takimi, ki so visoke do 1.70 m.

Ne poznam kvalitete gospodov odposlancev. Tudi ne vem, kje sta si pridobila svoje znanje, da podajata tako kratke in precizne nasvete, kako naj se pripravljajo konji za jahalne in skakalne tekme. Čeprav se ne spominjam, da bi bil kdaj čital njuna imena med zmagovalci mednarodnih tekem, imam vendar vtis, da sta že stara concours-jezdca, katerima se ne zdi več vredno govoriti o težkih preizkušnjah, ki sta jih imela kot začetnika.

Skakanje jima je imponiralo najbolj. Samo za to dajeta nasvete. O dresuri ali, kakor se mi izražamo, šolskem jahanju ne vesta povedati ničesar. To me je osupnilo. Veliko lažje je namreč ocenjevati skakanje kakor pa dresuro. Za zadnje moram biti sam veščak; imeti moram dobro izvežbano oko ter biti dober poznavalec konja.

Zatrdilo odposlancev, da je glavna stvar za konja-skakača pravilna zgradba, je lepo povedano. V resnici pa dostikrat opazamo na tekmah, da zmagajo konji z najslabšo zgradbo (zunanostjo). Dostikrat se čudimo človeku šibkega telesa, da vzdrži najnapornejše ture in goji z velikim uspehom različne sporte. Ravnotako je tudi pri konju.

Za šolsko jahanje moramo imeti konja lepe zunanosti in lepih hodov. Te lastnosti povečajo upanje na zmago; pri konju-skakaču stopi to popolnoma v ozadje. Večinoma skačejo konji z lepimi hodi zelo slabo. Zelo zelo redko pa najdemo konja, ki bi bil primeren za skakanje in šolsko jahanje obenem. Takšni konji so bele vrane svojega rodu.

Ne vem, če imamo danes v Jugoslaviji veliko častnikov, ki bi bili sami sposobni izvežbati svojega konja za šolsko jahanje. V tem oziru mi manjka statistika, koliko častnikov bivše srbske vojske je bilo na inozemskih jahalnih šolah izvežbanih. Ako pa sta odposlanca, ki se štejeta gotovo med priznane

izvedence, mnenja, da bi bilo našim častnikom brezdvomno mogoče pokazati svoje konje na mednarodnih tekmah v dresuri, je to znak velike, skoro neverjetno velike samozvesti. Mi Jugoslovani zelo radi pretiravamo. Vsaka boljša stvar nam je že: silna, edinstvena, veličastna, prekrasna. Kraljevič Marko se vsede na svojega šarca in mu zasadi ostroge v bok: — hop! — čez dva metra visok zid — hop — urá! v piafi in pasaži pred začudenimi gledalci! Skratka: z jezikom znamo vse. Samo enega ne znamo: doseči drugih narodov v treznosti in jasnem precenjevanju svojih zmožnosti. Pri nas se studenčnica rada zamenja z ljutomerčanom.

Toda nazaj k dresuri konja! Koliko časa se za njo potrebuje, sploh ni mogoče povedati. Tukaj igrajo sposobnost in inteligentnost konja poleg sposobnosti jezdecova važno vlogo. Pod enim letom vztrajnega dela ne more biti govora o popolnoma dresiranem konju. In tudi to se da doseči le, če je jezdec izboren veščak in ima konja z velikimi zmožnostmi; konja, ki je takorekoč že dresiran prišel na svet.

Neveščak, ki bere nasvete za skakanje, kakor nam jih dajeta poročevalca, bo mislil, da je skakanje kaj lahka stvar. Malo poguma, pa že gre! Jaz sem prepričan, da bodo sportniki, ki se držijo tega navodila, polnili v najkrajšem času bolnice z zlomljenimi rebri, rokami in nogami, če se jim ne pripeti kaj hujšega!

Ni res, da bi bilo v enem letu mogoče izvežbati konja, da skače sigurno čez 1.30 do 1.40 m visoke ter različne zapreke. Za to trditev imam dovolj skušenj, ker sem se vse svoje življenje, odkar sem zapustil šolsko klop, s tem pečal. Mogoče bi bilo le, če sem sam dober skakač in imam konja posebne kakovosti. Potrebne izkušnje pa si ne pridobim v enem letu. Pot do te točke je dolgotrajna in trnjeva. V jahalni šoli na Dunaju, ki je bila mednarodno na glasu, smo skakali jaz in moji učenci dnevno čez 30 in več različnih do 1.60 m visokih zaprek. In vendar je bilo po dveh letih tečajju med učenci malo zares zanesljivih skakačev. Dobri so postali šele, če so sami s sistematičnim vežbanjem nadaljevali.

Mišljenje, da bi mogli — sicer mogoče najboljši častniki — pri polkih dresirati pravilno konja za skakanje, kaže o nestrokovnjaškem pojmovanju dresure konja sploh. Vso čast tem gospodom in njihovim

Art. por. † Alfred Pfeifer, doma iz Krškega; skok čez oviro 1.30 m (l. 1913).

komandantom; toda prepričan sem, da je malokdo med njimi skakal zapreke višje od 1 m. Večina pa sploh niti videla ni skakati zaprek od 1.30 do 1.70 m. Kako naj potem sami vršijo to delo ali ga še celo nadzorujejo? Težak problem!

Nihče, ki ima smisel za sport in njegovo važnost, ne bo zanikal, da bi bilo v prid naši državi, če bi se naši častniki udeleževali mednarodnih tekem. Kajti vsak človek velja v družbi toliko, kolikor sam predstavlja. Isto velja za mednarodni kredit držav. Inozemstvo nas bo upoštevalo samo, ako vidi, kaj in koliko znamo. Sport nam more tudi v tem oziru mnogo koristiti.

Znano je, da vsled večletne vojske naši častniki niso izvežbani za težje mednarodne konjske tekme. Tudi nam primanjkuje konj, ki bi se jih mogli udeležiti brez sistematičnega šolanja. Takih tekem se morejo udeležiti le častniki onih držav, ki imajo stalne jahalne šole. Iz bivših olimpiad je razvidno, da so tekmovali z uspehom samo Švedi, Francozi, Nemci, Belgijci in deloma Angleži. Amerikanci pa, ki so prišli z izvrstnim konjskim materialom, niso dobili niti enega darila. Olimpiade so preizkušnje le prvovrstno in izborna izvežbanih jezdecev in konj.

Naša bodočnost.

Več kot dve leti je preteklo, odkar smo gospodarji na lastnih tleh. Napredek, ki se je pojavil povsod, tu v manjši, tam v večji meri, se opaža tudi pri sportu. Pred vojno se je le malo čulo o našem sportu. Naši klubi so bili slabi, neorganizirani, rezultati, ki smo jih dosegli, neznatni. Danes je to drugače. Število klubov se je znatno zvišalo in statistika nam kaže, da se je v Sloveniji v času po vojni pojavilo nad 20 novih klubov. Sportniki so spoznali, da je življenje brez organizacije nemogoče, da je le v njej moč in da je vsak napredek vezan na solidno in neumorno delovanje. Organizacije, ki so se ustvarile po vojni, so pokazale mnogo lepih plodov.

A kljub temu je še vedno vse v povojih. Klubi še nimajo dovolj moči in sredstev in v organizacijah ni vedno vse tako, kot bi moralo biti. Primanjkuje gmotnih sredstev, dobrih in pripravnih igrišč in kar je najvažnejše, manjka nam krepke vezi, ki bi nas družila v sistematično delo. Vse to je preprečilo, da ni nastopil še hitrejši razvoj sporta v naši državi. Vendar pa je sportno razumevanje poglavalno v našem

Olimpijada: Nogometna tekma med Švedi in Grki.

Teh pa mi nimamo; zaradi tega bomo morali tako dolgo čakati doma za zapečkom, dokler si v armadi ne ustanovimo jahalnih šol. Saumur, Dunaj, Hannover, München, Pinerolo itd. naj nam služijo za zgled. Saj ni potrebno, da sami iznajdemo nekaj novega. Hodimo stara, tisočkrat preizkušena pota slavnih jahalnih šol, pa pojde.

Brez šole pa tudi tukaj ni — znanja. Torej šole, šole in še enkrat šole; pa ne takšne, ki trajajo samo par mesecev. Jahalna šola mora trajati najmanj eno leto. Kdor pa hoče postati učitelj jahanja, naj ostane v šoli dve leti.

Namen teh vrstic ni — kritika à tout prix. Meni leži procvit sporta pri srcu. In samo zaradi tega, da ne bi mogoče poročilo odposlancev vzbudilo napačnih pojmov pri našem naraščanju, sem se čutil primoranega, staviti svoje dolgoletno izkustvo na razpolago vsem onim, ki hočejo aktivno sodelovati pri jahalnem sportu.

narodu (tu mislim predvsem na mesta) globoke korenine, ki bodo omogočile, da dospe sport tudi pri nas do one stopnje, ki mu gre in ki jo ima že drugje.

Napredka sporta pa ne moremo forsirati. Vse, kar je prisiljeno, več škoduje nego koristi. Prijatelj sporta je danes mnogo, toda izvršujočih sportnikov imamo relativno malo. Izvršujoči člani pa so jedro in osnova, na katerih sloni danes sport; oni omogočajo prireditve sportnih tekem, ki so za razvoj sporta življenjske važnosti. Zato moramo poleg naraščaja posvečati največjo skrb aktivnim sportnikom samim.

Naraščaj je klika, iz katere izidejo naši bodoči tekmovalci in reprezentanti našega sporta. Da bodo sposobni za nalogo, ki jih čaka, je potrebna dobra šola. Ako vzgojimo dober naraščaj, smo lahko uverjeni, da mu bo sledilo še boljše potomstvo. Ako pa je naraščaj sportno slabo odgojen, se bo to opazalo na njem samem, pa tudi na naslednike se bodo prenesle slabe kali. V delu za odgojo naraščaja se mora

združevati skrb klubov z delovanjem šole, in to naj bo premišljeno in temeljito.

Velike važnosti je domača rodbinska odgoja, ki zapusti na vsakem globoke sledove. Rodbinska vzgoja pa se izpopolnjuje s šolsko vzgojo in zato je naloga šole, da stavi vse svoje moči tudi za telesno vzgojo. Le mens sana in corpore sano nam ustvarja močan rod. Roko v roki mora iti telesna in duševna vzgoja.

Dosedaj pa tega še ni. V nezdravih prostorih, polnih prahu in bakterij, ni mogoče doseči pravih uspehov in sigurno se telesno zdravje poslabša, ako ni dete močne telesne konstrukcije.

V novjšem času stopajo vedno bolj v ospredje telesne vaje na prostem zraku. Še pred leti so se te končale z nastopom zime. Danes temu ni več tako. Zimski sport zadošča v polni meri zahtevam telesne vzgoje in ne prekine v poletju začete treninga. Naloga organizacij mora biti, skrbeti tudi za zadosten razvoj tega sporta, ki naj ne bo dostopen le magnatom, temveč vsem slojem.

Sport se dandanes širi z veliko hitrostjo zaradi svojih dobrih učinkov. Treba ga je le popularizirati in skrbeti za naraščaj. To bodi naša naloga!

resno gojiti tudi lahko atletiko. Četudi se v lahki atletiki ne doseže pomembnih uspehov, je treba telo vežbati in ga napraviti elastičnega. Razen lahke atletike se priporoča tudi telovadba, kar zlasti v krajih, kjer so telovadna društva, ni težko izvedljivo.

Sport ima pri nas še vedno mnogo neprijateljev; klubi naj se tega zavedajo in dokažejo s svojim delom, da je nasprotovanje in ugovarjanje sportu neupravičeno in brez vrednosti. Vodstva klubov naj od svojih članov brezpogojno zahtevajo, da se vzdržujejo alkohola in razuzdanega spolnega življenja.

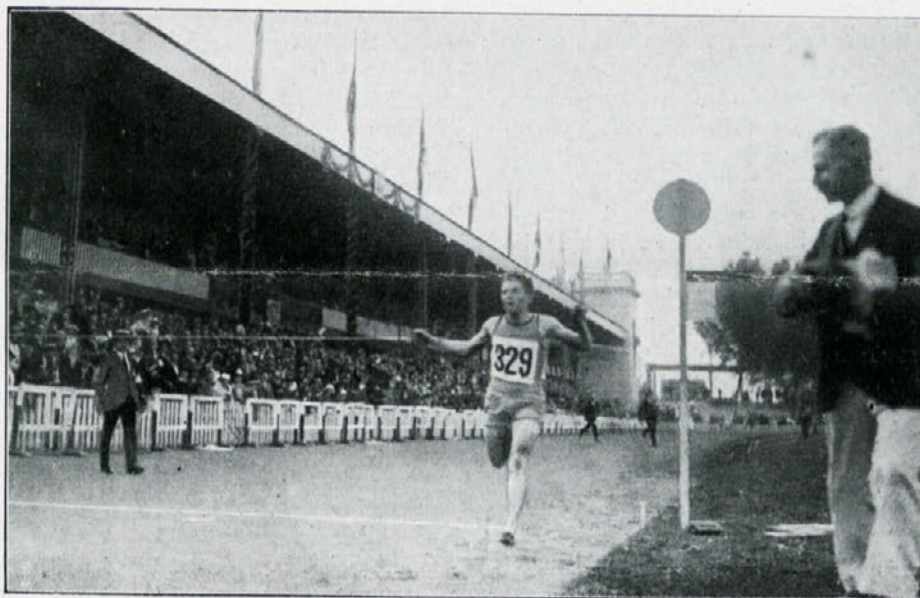
V pobijanje teh strasti naj se poslužijo vsakega dopustnega sredstva. Njihova dolžnost je, da izključijo iz sportnih vrst vsakogar, ki s svojim nerednim, razbrzdanim življenjem daje povod ugovorom proti sportu v obče.

J. N. S.

Klasificiranje umetnega drsanja.

Vsaka obvezna vaja mednarodnega tekmovalnega reda ima gotov vrednostni koeficient. Izpeljava figur se klasificira s točkami 0 do 6. 0 = neizpeljano, 2 = zadostno, 4 = dobro, 6 = brezhibno. 1, 3, 5 so vmesne

Olimpijada: Guillemont v teku na 5000 m (15 minut).

Jugoslovanski nogometni savez.

Pričetkom aprila se vrši v Zagrebu glavna skupščina Jugoslovanskega nogometnega saveza, največje sportne organizacije v Jugoslaviji. Skupščine se imajo udeležiti delegati okrog 200 klubov iz vse Jugoslavije. Med glavnimi točkami dnevnega reda so spremembe pravilnika za prvenstvene tekme, razmerje zbora nogometnih sodnikov do saveza in podsaveza, osnivanje sekcij nogometnih sodnikov pri podsavezih, ustanovitev nekaterih novih podsavezov, davki na tekme, železniška voznina. Točke, ki so na dnevnem redu, so največje važnosti za vsak posamezen klub in za vse podsaveze. Klubi in podsavezi imajo torej dovolj vzroka o dnevnem redu intenzivno razpravljati in se dobro pripravljeni udeležiti glavne skupščine.

Jugoslovanski nogometni savez apelira na svoje člane, da skušajo igralce na kakršenkoli način prisiliti k rednemu in racionalnemu treningu. Vsak nogometaš bi moral

stopnje, dovoljene so tudi polovične vmesne točke.

Na klasifikacijo vpliva v prvi vrsti korektnost lika, ki ga zapusti drsalka na ledu, v drugi vrsti držanje telesa in gibi, v tretji vrsti velikost figur, in končno se morajo liki ob trikratni ponovitvi vsake figure približno kriti.

Točke, prisojene za izpeljavo vsake obvezne vaje posebej, se s pripadajočim koeficientom množijo, vsota produktov vseh obveznih vaj tvori točke, ki jih drsač doseže za obvezne vaje.

Prosto drsanje, drsanje po volji, se ocenjuje: a) po vsebini izvajane programa (težkost in raznolikost figur), b) po načinu izvajanja (harmonična razvrstitev vaj, sigurnost, držanje in gibi) vselej zopet z 1–6 točkami na enak način kot pri obveznih vajah. Vsota točk a) in b) se nato multiplicira z gotovim koeficientom. Koeficient mora biti izbran tako, da maksimalno število točk, ki jih je mogoče v prostem drsanju doseči, doseže približno dve tretjini, nikakor pa ne več kot dve tretjini točk, ki jih je mogoče pridobiti za obvezne vaje. Produkt vsote a) + b) in

koeficienta za prosto drsanje tvori točke, ki jih doseže drsač za prosto drsanje. Vsota točk za umetno drsanje in točk za prosto drsanje da skupne točke, ki jih doseže drsač pri posameznih razsodnikih.

V nedeljo, 20. t. m., v Bohinju drsalne in smučarske tekme. Začetek ob 8. uri zjutraj. Udeležba precejšnjega števila tekmovalcev je dosedaj prijavljena, tako da obe-tajo tekme izredni sportni užitek.

Drzalna tekma za prvenstvo Jugoslavije in Slovenije.

Razpis, objavljen v »Sportu« št. 4 z dne 22. januarja t. l., se izpreminja sledeče:

1. Tekma se vrši v nedeljo, 20. t. m., na Bohinjskem jezeru in ne na Blejskem jezeru.
2. Tekma je dostopna članom vseh jugoslovanskih klubov, ki so državljani Jugoslavije. Drsači, ki temu pogoju ne morejo zadostiti, se tekme sicer smejo udeležiti, toda ostanejo izven konkurence.
3. Prijavnina se naknadno določa na 40 K za osebo, juniorji izpod 16 let so prijavnine prosti. Prijavnino je položiti pri »Sportni zvezi«, Ljubljana, Narodni dom, ali najkasneje pred pričetkom tekme razsodišču.
4. Prijavni rok se podaljša do sobote, 19. t. m.

Preložitev tekme na Bohinjsko jezero se je sklenila vsled ostrejšega mraza v Bohinju.

Udeležniki, tekmovalci, kakor tudi gledalci, ki so člani sportnih društev, imajo z legitimacijo »Sportne zveze« pravico do polovične železniške vožnje. Legitimacije izdaja »Sportna zveza«, Ljubljana, Narodni dom, do sobote zvečer vsak dan od 8. do 12. in od 15. do 18. ure.

Vsled neugodne jutranje železniške zveze morajo biti tekmovalci v Bohinju že v soboto. Priporočljivo je to tudi radi treninga, ki ga vsi drsači popolnoma pogrešajo.

»Sportna zveza«, Ljubljana.

Prvenstvo Nemčije v sankanju se je vršilo v Schreiberhanu v Riesengebirge. Tekmovalcev je bilo 119. Prvenstvo je odnesel Willi Adolf, ki je dosegel na 2700 m 3:41. Drugo mesto Sim v 3:44.

Smuško prvenstvo Avstrije. Dne 6. t. m. so se vršile v St. Johannu v Pongau-u smuške tekme v teku za prvenstvo. Za tek je bilo prijavljenih 90 udeležencev. Progo, ki je bila dolga 13 km z višinsko diferenco 1000 m in napestjo 100 m pred ciljem, je pretekel prvi Sezuo (Innsbruck) v 1:04:38, drugi Bildstein v 1:05:31. Konkurence v skakanju se je udeležil tudi znani norveški skakač Harold Smith, ki je otvoril tekmo s krasnim skokom na 31 m. Prvi izmed domačinov je bil Sepp Bildstein s skokom na 27 m.

Amerikanski smuški sport. Tudi v severni Ameriki goje za veliko vnemo smuški sport, in sicer ne le tek na kratke proge, temveč tudi tek na daljavo. Najbolj ugoden teren za to je v Britski Kolumbiji.

Nordijska smučarska tekma. V Are pri Oestersundu se je vršila kot predtekma za velike Holmenkolske tekme hitrostna dirka s smučmi na 30 km. Najboljši časi so bili: Niku (Finska) 2:25:38, Evjen (Norveška) 2:31:05, Persson (Švedska) 2:31:59. V tekmi moštev je bil naj-

boljši čas 7:46:23. Uspeh Niku-ja pomenja presenetljiv rekord. V neverjetnem tempu je vozil v strmino navzgor, navzdol pa s polnim zaletom.

Zagreb, 13. febr.: Drugorazredne prvenstvene tekme: Penkala-Proleter 1:0; Železničarji-Zmaj 19:0; rekorden rezultat v Zagrebu. Zmaj je igral le s 7 igralci, golman je delal »pasivno rezistenco«. Torej tudi disciplina zelo drugorazredna!

Praga: DEC-Reichenberg 12:0, Slavia-Bubeneč 4:1, Victoria Žižkov-Nuselsky S. K. 4:2.

Dunaj, 13. febr.: Prve letošnje prvenstvene tekme: Admira-Hakoah 2:1; Floridsdorf-Amateure 4:1. Oba rezultata sta iznenadila. Ostale tekme se vsled slabega vremena niso vršile.

Dunaj: Floridsdorf-Hertha 4:3.

London: English Cup: 5 neodločnih tekem zadnje nedelje se je ponovilo, vse so se končale z rezultatom 1:0: Aston Villa-Notts County, Cardiff City-Brighton, Everton-Sheffield U., Wolverhampton-Derby.

Občni zbor češkega nogometnega saveza se je vršil ob udeležbi 114 delegatov, večinoma iz province. Sklenili so poslati izjavo mednarodnemu nogometnemu savezu »Jifa« in se opravičiti glede incidentov v Antwerpnu. Diskvalificiranim češkim igralcem, ki so sedaj pri nemških klubih, se je dovolil rok za vložitev prošnje za amnestijo. Da bi izvedli v Slovaški širšo propagando, so dovolili denarno subvencijo onim klubom, ki bodo igrali v Slovaški. Določil se je tudi poseben odbor, ki naj posveča slovaškim nogometnim razmeram posebno pažnjo. Za predsednika je bil izvoljen Rezac.

Avstrijske prvenstvene tekme kažejo sledečo razporeditev:

Rapid	12	8	3	1	47	18	19
Amateuri	12	8	1	3	30	13	17
Rudolfshügel	32	6	4	2	22	18	16
Hakoah	12	6	3	3	22	14	15
Wacker	12	4	4	4	15	18	12
Hertha	12	3	6	3	22	22	12
Floridsdorf	12	4	3	5	21	24	11
W. A. F.	12	4	3	5	16	18	11
Wiener S. C.	12	3	5	4	24	26	11
W. A. C.	12	3	5	4	13	23	11
Semmering	12	3	2	7	19	31	8
Admira	12	2	3	7	22	31	7
Vienna	12	1	4	7	13	28	6

57 konj v treningu, torej skoro toliko kakor vsa Avstrija, ima en sam hlev v Italiji, in sicer hlev R. Cella.

Zimski konjski sport v Švici nameravajo v bodoče razširiti v še večjem obsegu, ako se bo obnesel letos vpe-ljani sistem totalizatorjev. Vse kaže, da bodo tudi ta sport izkoristili trgovsko in da bo prišel v roke podjetnikov.

1.206.787.732 frankov, torej nad 12 milijard naših kron je znašal denarni promet totalizatorjev v Franciji l. 1920. Od tega je dobila država 11%, torej 132.758.650 frankov.

12 milijonov tega zneska je žrtvovala država obnovi pokrajini, razdejanih po vojni, in 26 milijonov dobrodelnim namenom.

Nič manj nego 73 dirkalnih konj trenira znani pariški baron Ed. Rothschild. Njegov hlev v Meautryju je največji v Franciji in obsega 4 plemenske žrebce in 68 plemenskih kobil, ki so namenjene le za rejo.

Ogrski Jockey-Club je razpisal 246 dirk v znesku 11 milijonov 283.000 kron. Najdragocenejša je darilo Jockey-Cluba, ki znaša 250.000 K. Kot znamenje časa naj omenimo, da je ogrsko poljedelsko ministrstvo zvišalo nagrado za najboljšega žrebca na 1.000.000 K.

V Franciji je trg plemenskih konj tekom leta 1920, jako oživel, tako da presega prodajne cene lanske cene v visoki meri. Nič manj nego 46 konj se je plačalo od 50.000 frankov dalje, v skupnem torej s 3.319.500 franki, ne da bi pri tem vsteli cenejša kupčija. Najdražja konja sta bila dva enoletna iz hleva vojvoda Decazes, od katerih je kupil enega ruski knez Mantašev za 150.000 frankov, drugega pa Amerikanec Macomber za isto ceno. Mantašev je plačal še za druge enoletne po 130.000, 100.000, 92.000, 90.000 frankov in tako naprej. Bil je največji kupec, kar jih je svet sploh videl, ter je tudi v Angliji nudil ogromne vsote. Kar se tiče zlasti francoskega semnja enoletnih konj, znaša povprečno prodajna cena 27.000 frankov, medtem ko so leta 1919. nudili le 13.000 frankov.

Rekordna cena za plemensko kobilo. Šele decembra meseca 1920 so dosegli rekord s tem, da so prodali šestletno kobilo Donna Toda za 105.000 mark. Ta rekord so potolkli nedavno, ko so plačali za plemensko kobilo, katere minimalna cena je bila 40.000 mark, ogromno vsoto 120.000 mark.

Za dirko Lincolnshire, ki se bo vršila 16. marca, je prijavljenih 77 konj, med njimi derbyfavorit Monarch in zmagalci zadnjih let Royal, Buchs in Furious.

Španska dirkalna sezona začne 27. marca takoj z dirko v vrednosti 50.000 peset. V splošnem pa so Španci jako radodarni in nameravajo razpisati za Grand Prix San Sebastian darilo v znesku 250.000 peset (2.500.000 K).

Za italijanski derby za l. 1924. je prijavljenih 152 kobil. Ta številka nam kaže, kako močno se je povzdignila italijanska konjereja tekom zadnjih let. Za l. 1921. je bilo prijavljenih le 109, za l. 1922. in 1923. pa že 122, oziroma 149 kobil.

V Nizzi, kjer se je začel veliki meeting 6. jan., je dosegel tudi letos hlev Ch. Liénarta svoj običajni uspeh. Prvega dne je zmagal dvakrat, naslednjega dne pa je odnesel v dirki Prix de Monaco (25.000 fr. steeplechase) kar tri zmage.

Prebitek 220.000 K je vse, kar je ostalo dunajski trabno-dirkalni družbi od denarnega prometa 65 milijonov. Davka za totalisateurje so plačali nič manj nego 45 milijonov!

Najuspešnejši voznik v Italiji za l. 1920. je Cav. E. Barbeta, ki je odnesel 49 zmag.

9.590.000 frankov je določila Société d'Encouragement kot nagrade za leto 1921. Ta znesek je za 67 % večji nego leta 1920. in za 111 % večji nego leta 1914. Société de Sport de Franc je določila vsoto 1.950.000 frankov.

Grand Prix Paris je letos zvišan na 515.000 frankov; francoski derby na 150.000 frankov.

Lep uspeh je dosegla 9. januarja kobila Pro patria v Vincennes, ko je zmagala v dirki Prix de Montdidier 10.000 frankov na 3000 m v 1 : 28.6 pred Oceanom 1 : 31.6.

V Kentucky, prvi državi Unije glede plemenske konjereje in dirkalnega sporta, je razpisal Kentucky-Jockey-Club najdragocenejšo dirko tega leta v znesku 50.000 dolarjev.

Ogrski dirkalni sport. Nič manj nego 506 dirkačev je momentano na Ogrskem v treningu, medtem ko v Avstriji, kjer je ta sport tudi jako razvit, le okoli 150.

708.000 funtov šterlingov, torej okoli 36.000 več nego leta 1919., so izplačali v Angliji leta 1920. kot nagrade. Leta 1920. je startalo 4095 konj, medtem ko leta 1919. le 3271.

Za veliko darilo Italije se je skupno prijavilo 100 dirkačev, 22 iz Francije, ostali iz Italije. Največ, 22 konj, je prijavil hlev Della.

Najdragocenejša dirka leta 1923. se bo najbrž vršila v Pimlico Tuturity Stakes v Marylandu, ker bo zmagovalec dobil najbrž mnogo čez 50.000 dolarjev, Poleg 27.000 dolarjev, ki jih je stavil na razpolago klub, dobi še 7500 dolarjev premije in še vložke, ki znašajo za prijavljenih 1332 konj po 10 in za startarje po 1000 dolarjev. Placirani konji dobe 5000, 2500 in 1000 dolarjev.

V Auteuil-u v Franciji je določenih med 15. februarjem in 15. decembrom 45 dni za konjske dirke. Cene nagrad so jako

poskočile; tako znaša darilo Grand Steeple-Chase de Paris 200.000 frankov in častno darilo 20.000 frankov za najboljšega konja.

Olympia Show v Londonu za kolesa in motocikle ni prinesla posebnih novosti, pač pa izpopolnitve dosedanje proizvodnje. V podrobnostih je industrija na višku. Splošno je opaziti, da so profili motociklistične pnevmatike mnogo večji, da so blatniki še bolj zaprti in izboljšani vzmeti. Skoro luksuriozna je oprema stranskih sedežev, ki se zelo zahtevajo radi težkih davčnih obremenitev avtov. Angleška specialiteta so stranski sedeži za dve osebi. Zelo zastopani na razstavi so tudi motorni tekači, ki so se v Angliji kolosalno razširili.

Kolesarski sportni koledar 1921. 13. marca dirka skozi Flandrijo, 27. marca Pariz-Roubaix, 3. aprila Milano-San Remo, 10. aprila Bruselj-Liège, 17. aprila Pariz-Tours, 24. aprila Pariz-Diamant, 1. in 8. maja krožna vožnja po Belgiji, 15. in 16. maja krožna vožnja po francoskih bojiščih, 21. in 22. maja Bordeaux-Pariz, 17. maja do 5. junija krožna vožnja po Italiji, 5. junija Pariz-Bruselj, 19. junija prvenstvo Francije na 100 km, 26. jun. do 27. jul. krožna vožnja po Franciji; 14. do 16. avg. Criterium »des aigles«, 2. do 4. sept. Pariz-Brest-Pariz, 25. sept. Criterium du asse, 4. sept. krožna vožnja po Lombardiji. Za nekatere dirke termini še niso določeni.

Šestdnevne dirke. V Chicagu je počela šestdnevna dirka 17. januarja z udeležbo ameriških in avstralskih dirkačev. — V Parizu je prestavljena šestdnevna dirka na teden od 28. marca do 4. aprila. — Za bruselsko dirko so sledeče prijave: Brocco-Deruyter, Dupuy-Godivier, Miquel-Sérès, brata Suter, Van Nek-Van Kempen, Oliviero-Girardengo, Carman-Wiley, Beyl-Vay, Debaets-Persyn, brata Standaert, Marcell Buysse-Van Bever, Léon Buysse-Vanleerberghe, Cocquit-Stockelinc, Spiessens-Aerts, Verbist-Binst, Linart-Desmedt, Vanderberghe-Vanderstuyft.

Uporaba aeroplanov. Za znanstvena raziskavanja pragozdov v notranje-indijski državi Bruma bodo uporabljali letalske fotografije. Za nadziranje tihotapstva uporablja Norveška letala, ker je nadziranje mnogih globokih fjordov sicer silno težavno. Za prenašanje oglasov uporablja angleški list »Times« letalo, da more priobčiti prihodnje jutro v Parizu dan prej oddane inserate.

V Argentini uvedejo zračni promet na 2400 km dolgi progi med Bahía Blanca in Rio Gallegos.

Svetovni rekordi v letu 1920., priznani po F. A.: I. Trajnost s povratkom v iztočišče: Boussoutrot in Bernard 3. junija na Farman dvokrilniku »Goliath« z dvema 260 HP motorjema znamke Salmson 24 ur 19 min. 7 sek. — II. Oddaljenost s povratkom na iztočišče: kot zgoraj, 1915, 2 km. — III. Višina: Schröder 27. februarja v Dayton na La Pèrè dvokrilniku z 400 HP La Pèrè motorjem 10.093 m. — IV. Hitrost: a) pri predpisani oddaljenosti s povratkom na iztočišče: 1. 100 km De Romanet na Spad-

Herbemontu s 300 HP Hispano-Suiza motorjem v 23 min. 16.2 sek. 2. 200 km Kirsch na Nieuportu s 300 HP H.-S motorjem v 48 : 52.6; 200 km Lecointe na enakem letalu pozneje 43 : 42.6. 3. 1000 km Boussoutrot in Bernard (kot zgoraj) v 10 : 19.46; 1500 km ista v 16 : 42.8. b) Preko 1 km: Lecointe na Nieuport-u 302'529 km. — V. Obtežitev 1500 kg: 1. Trajnost: Cricklewood na Handley-Page W 8 v 1 uri 20 minutah. 2. Višina: Cricklewooda, kot zgoraj, 4267 m. — 1 km rekord Lecointe-a je med tem že dvakrat prekošen in znaša danes 313.043 km.

Zrakoplov v službi bank. V Angliji se je ustanovilo pod naslovom »Air Post of Banks Limited« novo zrakoplovno podjetje, ki namerava prenašati v prvi vrsti vrednostne papirje velikih angleških in evropskih bank v ekspresni službi med posameznimi glavnimi mesti in borzami. Cena vožnje znaša na progi London—Pariz 10 funtov 10 šilingov. Te nove zračne zveze šo že v prometu.

Med Pekingom in Tientsinom so uredili redno zračno linijo. V kratkem otvorijo še eno črto med Pekingom in Shanghaiem, prilično 1100 km.

Sportnim klubom. Ker Sportna zveza od mnogih klubov dosedaj kljub ponovnim pozivom ni sprejela natančnih podatkov o članstvu in odboru, jih opozarjamo, da to store v lastnem interesu in takoj po običnem zboru kluba javijo nov odbor, člane in druge statistične podatke.

Sportna zveza.

Ljubljanski nogometni podsavez.

Redna glavna skupščina L. N. P. se vrši v nedeljo, 27. t. m., ob 10. uri v Ljubljani. Lokal se objavi naknadno. V soboto, 26. februarja, se sklicuje v svrhu posvetovanj in razgovorov predskupščina. Dnevni red: 1. Poročilo o delovanju podsaveza v letu 1920. 2. Volitev novega upravnega odbora. 3. Delavni načrt za leto 1921. 4. Raznoterosti. — V L. N. P. včlanjeni klubi se vabijo k polnoštevilni udeležbi. V smislu podsaveznih pravil se je udeležiti skupščine po dveh delegatih, ki se morata izkazati s pooblastilom. Glasovalna pravica pristojna le enemu delegatu, kateremu, mora biti razvidno v pooblastilu.

Službeno glasilo Jugoslovanskega nogometnega saveza je od 1. t. m. naprej »Ilustrovana športska revija«. I. Š. R., združena z bivšim »Jugoslavenskim športom«, ima za dopisnike prve zagrebške sportnike in je lepo urejevana. Priporočamo jo slovenskim klubom v naročbo. Četrletna naročnina znaša 60 K. Naslov upravnistva in uredništva Zagreb, Strossmayerova ul. 3.

Sportni klub »Ilirija« osnavlja nanovo sekcijo za ženski rokomet. Dame, ki se hočejo vpisati v sekcijo, naj se prijavijo — ne glede na to, ali so doslej v sekciji že delovale ali ne — klubovemu tajništvu, Kersnikova ulica 3/I.

Občni zbor sportnega kluba »Ilirija« se je preložil na prihodnji teden. Lokal in natančen dan objavijo dnevniki.

Sestanek ljubljanskih članov L. N. P. se vrši v ponedeljek, 21. t. m., ob 20. uri v sobi Sportne zveze, Narodni dom. Na dnevnem redu glavna skupščina L. N. P. Klubi naj se izvolijo udeležiti sestanka po dveh delegatih.

Tajnik.

Občni zbor sportnega kluba »Celje«.

Dne 11. prosinca 1921 se je vršil prvi redni občni zbor sportnega kluba »Celje« ob lepi udeležbi.

Iz glavnih poročil, ki so bila predložena v odobrenje, posnemamo, da se je v minulem poslovnem letu društveno delovanje osredotočilo v nogometnem odseku. Odigralo se je 14 prijateljskih in 6 prvenstvenih tekem ter ena (dunajski »Rapid«) mednarodna. P z ozirom na izid so zlasti razveselile prvenstvene tekme, posebno ona s celjskimi »Atletiki« (razmerje 2 : 0 v prid »Celja«), ki se je odigrala 24. oktobra 1920 in v kateri smo si priborili prvenstvo mesta Celje.

Začasno igrišče si je društvo uredilo na glaziji v bližini mesta; vendar se mora isto v prihodnjem letu temeljito pre-

urediti in zagraditi, ako hočemo priti do pozitivnih in definitivnih uspehov. V tem oziru bo treba še mnogo požrtvovalnosti in železne volje s strani novega odbora ter bo treba napeti vse sile, da si zasiguramo primerno in predpisom odgovarjajoče moderno igrišče.

Zelo agilen je bil v minulem letu tudi vodosportni odsek. Isti je vzel v najem kopališče »Diano« na Bregu pri Celju. Plavalni odsek šteje 40 članov, ki so se med letom, zlasti pa koncem sezone prav pridno urili v plavanju. Koncem meseca avgusta je bila nameravana velika plavalna tekma, ki pa je bila vsled nenadno nastale povodnji preložena. Omenjeno naj bo še dejstvo, da je bilo k tej tekmi, ki je imela le lokalni značaj, javljenih 28 društvenikov ter izvenkonkurenčno ljubljanska »Ilirija« in »Olimpija« iz Karlovca.

Igranje tenisa je moralo iz enostavnega razloga izostati, ker društvo ne razpolaga z materielnimi sredstvi in bi preureditev tenis-prostora stala nič manj nego 20.000 K.

Na delovanje v zimskosportnem odseku v prošlem letu skoraj ni bilo računati. Vremenske razmere so bile take, da ni bilo niti misliti na redno delovanje.

Sezona 1920/21 nam obeta biti ugodnejša. Najeli smo dvojce drsalnišče; ono pri »čolniških« ter drsalnišče na Diehlovem posestvu, katerega uporabo nam je prepustila »Dijaška kuhinja« v Celju. Na vsak način bo treba preskrbeti še primerno sankališče ter pričeli s smučanjem tako, da bode tudi delovanje zimskosportnega odseka kompletno.

Društvo je štelu 200 članov ter priredilo kot zaključek sezone veliko sportno veselico dne 5. prosinca v celjskem Narodnem domu, ki bo v gmotnem oziru gotovo mnogo pripomogla k nadaljnjemu uspehu na sportnem polju.

Novi odbor, ki se je izvolil dne 11. januarja 1921, je sledeči: Predsednik dr. Fran Kloar, podpredsednik Riko Pestevšek, tajnika Marta Križajeva, blagajnik Lavoslav Mejanešek, gospodar Milan Košič, namestniki dr. Tratnik, Petek in Kovačič. Načelnik nogometnega odseka Hykel, vodno-sportnega odseka ter drsanja dr. Fran Hrašovec, smučanja in sankanja Šotl; namestniki Wagner, Ravnikar in Zelenšek; revizorjem sta izvoljena Finžgar in dr. Milko Hrašovec.

NAŠE SLIKE

Fotg. Ivan Tavčar: **Pogled s Krvavca nad Križko planino na Kamniške Alpe.** — V ozadju štrle Turska Gora, kopasta Brana, Kamniško sedlo in Planjava. V ospredju spodaj je sedlo med Vel. Zvokom in Krvavcem, nad njim planina Vel. Zvok z raznimi figurami zametov, dalje ostre rezi Ježa, po katerih je poleti mogoče dospeti na Koren, pozimi pa je tu — brez vrvi — precej eksponiran, riskanten pot.

RAZNO

Nogomet in mladina. V marsikaterih šolah v Angliji se poučuje poleg navadnih predmetov tudi nogomet, ki je idealna igra za mladino in je bolj priljubljena kot razne druge deške igre. Mišičevje celega telesa, rok in nog, se razvije v najpopolnejši meri, v psihičnem oziru pa vpliva na voljo, vzbuja pogum in krepi hitro odločnost. Pravilno igranje nogometa vzgaja zdrav, močan in čvrst rod. V vseh škotskih pripravljalnih šolah se igra nogomet in uspehi so skoz in skoz lepi. Dečki dobe veselje do življenja in dela, spoštovanje pred samim seboj in vse to se pozna tudi v šoli. Marsikdo bi ugovarjal: Toda igra je vendar nevarna. Na noben način. Le razdivjana igra in pretep sta nevarna, medtem ko zmerna igra pod vodstvom učiteljev le koristi. Vsak eksces se mora takoj v kali iztrebiti, kar je tem lažje, ker vlada tu še vedno avtoriteta šole in učiteljev. Čim boljša igra, tem manj incidentov.

1½ milijona dolarjev bo veljalo novo dirkališče, katero zgradi v New Yorku.

41.000 funtov šterlingov veseličnega davka so plačali angleški klubi nogometne lige angleškemu davčnemu uradu samo za mesec december (50 milijonov kron).